

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நூங்கள் இப்பொழுது புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகுவதற்கு, பரம ஆசிரியரின் கற்பித்தல்களைக் கிரகியுங்கள். யோகத்;தின் மூலம் உங்கள் பாவச் செயல்களின் கணக்கைத் தூர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி: சில குழந்தைகள் ஏன், எப்பொழுது அதி அன்பிற்கினிய தந்தையின் மூது சந்தேகத்தை வளர்த்துக் கொள்கின்றார்கள்;?

பதில்: குழந்தைகள் பிறர் கூறுவதைக் கேட்டு அதன் ஆதிக்கத்திற்குள்ளாகும்பொழுதோ அல்லது அவர்கள் தூய சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளாகும்பொழுதோ சந்தேகத்தை வளர்த்துக் கொள்கின்றார்கள். அவர்கள் இங்கிருந்து செல்லும்பொழுது, அவர்கள் இங்கே கேட்டுள்ள விடயங்களை இங்கேயே விட்டுச் செல்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களின் நலன் பற்றிய செய்தியை எழுதாதிருக்கும் அளவிற்கு மறந்து விடுகின்றார்கள். அவர்கள் வகுப்புக்குச் செல்வதோ, முரளியைக் கற்பதோ இல்லை. இதனாலேயே பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நூங்கள் வைத்திருக்கும் சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்தையிட்டு மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். பிறர் கூறுவதின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளாகாதீர்கள்.

பாடல்: எங்களை இப் பாவ உலகிலிருந்து ஓய்வும் சௌகரியமும் உள்ள இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

ஓம் சாந்தி. பரம ஆசிரியரே இந்தப் பாடசாலையை நடத்துகின்றார். அவரே பரம தந்தையும் பரம ஆசிரியருமாக இருக்கின்றார் என்பது விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நூங்கள் தந்தைக்கு உரியவர்கள். இந் நேரத்தில் பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களைப் பராமரிப்பதுடன் உங்களுடைய ஆசிரியருமாகி உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். நூங்கள் இப்பொழுது இப்பாவ உலகில் வாழ்கின்றீர்கள், ஆகவே உங்களைப் புண்ணியாத்மாக்களின் உலகிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக அவர் உங்களுக்குக் கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கின்றார். இது பாவாத்மாக்களின் உலகம். இராவணனாகிய மாயையே உங்களை அதிக பாவங்களைச் செய்ய வைக்கிறாள். ஒருவரையொருவர் தூய்மையற்றவர்களாக்குவதே அனைத்திலும் மகா பாவமாகும். ஆத்மாக்களாகிய உங்களை 21 பிறவிகளுக்குத் தூய்மையாக்குவதே தூய்மையாக்குபவராகிய தந்தையின் பாகமாகும். 'ஓ இறைதந்தையே' என்று மக்கள் கூறும்பொழுது, அவர்கள் தங்கள் கண்களை நிச்சயமாக மேல்நோக்கியே உயர்த்துகிறார்கள். பின்னர், அவர்கள் கடவுள் சர்வவியாபகர் எனக் கூறுகின்றார்கள் இராவணனாகிய மாயையே அனைவரின் புத்தியையும் தூய்மையற்றதாக்கியுள்ளாள் எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார். இது துன்பபூமி என்பதை அறிந்திருப்பதால், அனைவரும் கடவுளை நினைவுசெய்கின்றார்கள். சாதுக்களும், புனிதர்களும் கூட இது துன்ப பூமி என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் அமைதி தாமத்திற்குச் செல்வதற்காக ஆன்மீக முயற்சி செய்கிறார்கள். பாரதமக்கள் கிருஷ்ண பூமிக்குச் செல்வதற்கு விரும்புகிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அதிகளவு நேசிக்கப்படுகிறார். எவ்வாறாயினும், பாரதவாசிகள் அவர் (கிருஷ்ணர்) எப்பொழுது வந்தார் என்பதையோ, அவர் வந்தபொழுது என்ன செய்தார் என்பதையோ அறியார்கள். பாபா கூறுகிறார்: இங்கே தூய, புண்ணியாத்மா ஒருவரேனும் இல்லை. அவர்கள் தொடர்ந்தும் தானமளித்துத் தர்மங்கள் செய்தபொழுதும், அவர்கள் சதா சந்தோஷமானவர்களாகவும், அமைதி நிறைந்தவர்களாகவும் ஆகுகிறார்கள் என்று அர்த்தமில்லை; அவர்கள் தற்காலிகச் சந்தோஷத்தை மாத்திரமே பெறுகிறார்கள். துன்ப பூமியில் நிலையான அமைதி இருக்க முடியாது. எந்த வட்டிலும் அமைதி இல்லை; ஏதாவது ஒரு சச்சரவு நடைபெற்றவாறே உள்ளது. இதனாலேயே மக்கள் பரமாத்மாவான பரம தந்தையைக் கூவி அழைக்கின்றார்கள்: பாபா, எங்களை இப் பாவ உலகிலிருந்து எங்கேயாவது அழைத்துச் செல்லுங்கள். சிலர் நிர்வாணா தாமத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் அது பற்றி அறிந்திருந்தால் மாத்திரமே அவர்களால் அங்கு செல்ல முடியும். அவர்கள் அவ் வசிப்பிடத்தை அறிந்து கொண்டால் மாத்திரமே அங்கு செல்ல முடியும். நூங்கள் சுற்றுலா செல்வீர்களாயின் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சுற்றுலா செல்ல விரும்புவதாகக் கூறுவீர்களாயின், அந்த இடத்தை நூங்கள் அறிந்திருந்தால் மாத்திரமே உங்களால் அங்கு செல்ல முடியும்.

மனிதர்கள் வைகுந்தத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறார்கள், ஆனால் எவ்வாறு அங்கு சென்றடைவது என்பதை அவர்கள் அறியார்கள். ஒருவர் மரணிக்கும்பொழுது, “சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்” என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நிச்சயமாக அவர் நரகத்திலேயே இருந்திருக்க வேண்டும். ‘ஓ தூய்மையாக்குபவரே! வந்து எங்களைத் தூய்மையாக்குங்கள்’ என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்;. நூங்கள் சுவர்க்கத்தில் தூய்மையாக இருக்கிறீர்கள். இது தூய்மையற்ற உலகம் என்பதால் மக்கள் தொடர்ந்தும் பாடுகிறார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! எவ்வாறாயினும், அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை; அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் போதையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகளவு புகழ்ப்படுகிறார்கள். முக்கிய பிரமுகர் ஒருவர் மரணிக்கும்பொழுது, அவர்கள் அதிகளவைச் செய்து, அவரைப் பெருமளவு புகழ்கின்றார்கள். நூங்கள் தந்தையுடன் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள் என்பதை இப்பொழுது புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். அவர் அதிமேலான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையாவார். பிரம்மா இரண்டாம் இலக்கத்தவர். அவர் ஆன்மீகத் தந்தையும், இவர் லௌகீகத் தந்தையும் ஆவார்கள். பாப்பும், தாதாவும் இணைந்துள்ளார்கள். பாபா கூறுகிறார்: இது துன்ப உலகம். பாபா சந்தோஷ தாமத்தைப் படைப்பதற்காக வந்துள்ளார். இந்நேரத்தில் அவர் இங்கு ஆசிரியர் ரூபத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். பின்னர், அவர் எங்களைத் திரும்பவும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வார். ஆகவே இப்பொழுது அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகின்றார். நான் நிச்சயமாக அனைவரையும் திரும்பவும் என்னுடன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வேன். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் நிர்வாணா தாமத்தில் வசித்தோம் என்பதை நூங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். ஓர் ஆத்மா தனது சரீரத்திலிருந்து பிரிந்து அமைதியாக இருக்கும்பொழுது, அவரால் ஓர் இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்ய முடியாது. ஒரு சரீரத்தில் இருக்கும்பொழுதே, அவரால் ஓர் இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்ய முடியும். முதலாவதாக அனைவரும் நிச்சயமாக இனிய வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். ஆகவே உங்களை அங்கு அழைத்துச்; செல்வதற்கு இனிய பாபா நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: ஓ பாரதமக்களே, நானும், பாரதத்திலேயே பிறப்பெடுக்கின்றேன். நான் இப்பொழுது பாரதத்திற்கு வந்திருக்கின்றேன். தந்தை முதலில் எப்பொழுது வந்து பாரதத்தைப் பிச்சைக்காரரிலிருந்து இளவரசராக மாற்றினார் என்பதையேனும் நூங்கள் அறிந்துகொள்வதில்லை. நூங்கள் என்னுடைய பிறப்பையும் கொண்டாடுகிறீர்கள்;; நூங்கள் சிவனின் இரவைக் கொண்டாடுகிறீர்கள். பின்னரே கிருஷ்ணரின் பிறப்பு வருகின்றது. சிவன் பிறப்பு இடம்பெறும்வரை, எவ்வாறு கிருஷ்ணரின் பிறப்பு இடம்பெற முடியும்? சுவர்க்கத்தின் பிறப்பும், நரகத்தின் விநாசமும் இடம்பெற வேண்டும். சிவபாபாவினால் மாத்திரமே சுவர்க்கத்தின் பிறப்பை ஏற்படுத்த முடியும். கிருஷ்ணரால் இதனைச் செய்ய முடியாது. நூங்கள் கிருஷ்ணரின் புகழைப் பாடுகிறீர்கள். ஆனால் கடவுள் சிவனின் சுயசரிதைக்கு என்ன நோந்தது? எவரும் இதனை அறியார். நூங்கள் இப்பொழுது இதனை அறிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். இந்நாட்களில்;, சிவஜெயந்திக்குப் பெறுமதி கிடையாது; 'சிவஜெயந்தி' என்னும் வார்த்தை மறைந்துவிட்டது. திரிமூர்த்தியில் கூட 'சிவஜெயந்தி' என்பதற்குப்; பதிலாக, அவர்கள் திரிமூர்த்தி பிரம்மா என்ற பதத்தையே உபயோகிக்கின்றார்கள். பாபா அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகிறார், அதேவேளையில் அவர் கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, இந்நாடகம் அநாதியாக முற்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்டது. அரைக்கல்பத்திற்கு ஞான மார்க்கமும், அரைக் கல்பத்திற்குப் பக்தி மார்க்கமும் உள்ளன இது அரைக்கு அரைவாசியாகும். சத்திய, திரேதா யுகங்கள் நூறாயிரக்கணக்கான வருடங்கள் நடிப்பதாக இப்பொழுது அம்மக்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கலியுகத்தின் கால எல்லையை மிகக் குறுகியதாகக் காட்டுகிறார்கள். ஆகவே அது எவ்வாறு அரைக்கு அரைவாசியாக இருக்க முடியும்? அவர்கள் சத்திய யுகத்தின் கால எல்லையை மிக நூண்டதாக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் கலியுகம் 40,000 வருடங்கள் உடையது என அவர்கள்; கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இது அரைக்கு அரைவாசியல்ல, பின்னர் பக்திமார்க்கம் எப்பொழுது ஆரம்பமாகியது? இராம இராச்சியமும், இராவண இராச்சியமும் அரைக்கு அரைவாசியாகும். முழுச் சக்கரத்தின் கால எல்லை 5000 வருடங்கள் ஆகும். நான்கு சம பகுதிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெகநாத் புரியில் அவர்கள் ஒரு பாணையில் சோறு சமைக்கிறார்கள், அது நான்கு பகுதிகளாகப் பிரியும். சுவாஸ்திகாவிலும் கூட நான்கு பாகங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. கணேஷ் (சுவாஸ்திகா) என அழைக்கப்படுகின்ற ஒரு சின்னத்தையும் அவர்கள் வரைகின்றார்கள். அவை அனைத்தும் பக்திக்கு உரியவை. தந்தை கூறுகிறார்: உங்களுடைய பாவக் கணக்கு இப்பொழுது தூர்க்கப்பட்டு, உங்களுடைய புண்ணியக் கணக்கில் நூங்கள்

சேகரித்துக் கொள்கின்றார்கள். நூங்கள் என்னை எவ்வளவுக்கு நினைவுசெய்கிறார்களோ, அவ்வளவிற்குப் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். பின்னர் நூங்கள் புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகுவார்கள். மக்கள் தூய்மையாகுவதற்காகக் கங்கையில் நூராட்ச் செல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வூட்டுக்குச் செல்லும்பொழுது மூண்டும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் இதில் எதனையும் வேறு எவராலும் விளங்கப்படுத்த முடியாது. அனைத்திற்கும் மேலாக, தந்தை தந்தையே; ஏனைய அனைவரும் சகோதரர்களே. ஆத்மாக்கள் என்ற ரீதியில், அனைவரும் சகோதரர்களே. ஒரு சகோதரரால் ஒரு சகோதரரிடமிருந்து எவ்வகையான ஆஸ்தியையும் பெற முடியாது. ஒரு தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே ஆஸ்தி பெறப்படுகிறது. ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே இருக்கின்றார், அவர் இவருடன் (பிரம்மபாபா) இணைந்துள்ளார். அந்த ஒரேயொருவரே ஆத்மாக்களாகிய எங்களின் தந்தையாவார், இவர் மக்களின் தந்தையான, பிரஜாபிதா. நாங்கள் இப்பாவ உலகிலிருந்து சந்தோஷ தாமத்திற்குச் செல்கின்றோம் என்பதை இப்பொழுது நூங்கள் அறிவீர்கள். ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதனால் நூங்கள் மேன்மையானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள், அதாவது, நூங்கள் பிராமணர்களிலிருந்து தேவர்களாக மாறுகின்றீர்கள். பாரதத்திற்கு மாத்திரமே குலங்கள் உரியவை. ஏனைய சமயங்களுடன் குலங்கள் சம்பந்தப்படவில்லை. பிராமண குலம், பின்னர் தேவ குலம், சத்திரிய குலம் என்பன உள்ளன. ஆகவே அவர்கள் சுற்றி வருகின்றனர்;. நூங்கள் பிறரை இக்குலங்களுக்குள் கொண்டு வர முடியாது. இக்குலங்கள் பல்ருப உருவத்திலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் வந்து, தந்தைக்கு உரியவராகுகின்ற, பிராமண குலமே இறை குலமாகும். பிரம்மகுமாரர்களும்;, குமாரிகளுமாகிய நூங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள். கிறிஸ்துவே, கிறிஸ்தவர்களின் பௌதீகத் தந்தையாவார். எவ்வாறாயினும் ஒரேயொருவரே ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் ஆன்மீகத் தந்தை. அந்த அசரீரியான தந்தை வந்து ஒரு பௌதீகச் சரூபத்தைக் கடனாகப் பெறுகிறார். அவர்கள் கிருஷ்ணருக்குரியவை எனக் கூறி, மரத்தாலான பாதணிகளை வழிபடுகிறார்கள். சிவபாபா கூறுகிறார்: எனக்குப் பாதங்களும் இல்லை, நான் மரத்தாலான பாதணியை அணிவதுமில்லை. நான் தாய்மார்களாகிய உங்களை எவ்வாறு என் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குமாறு செய்ய முடியும்? குழந்தைகள் மிகவும் களைப்படைந்துள்ளார்கள் என்பதைத் தந்தை புரிந்துகொள்கிறார். அவர் வந்து குழந்தைகளின் களைப்பை அகற்றுகின்றார். சத்திய யுகத்தில் களைப்பு என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. நூங்கள் மூண்டும் மூண்டும் கழீழ் தரையில் வீழ்ந்து வணங்கி உங்கள் நெற்றியைத் தரையில் தேய்த்ததால், உங்கள் தலை வெறுமையாகிவிட்டது. அவை அனைத்தும் நேர விரயமும், பண விரயமும் ஆகும். தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளாகிய உங்களை நான் மிகவும் செல்வந்தர்கள் ஆக்கினேன். நான் உங்களை மூண்டும் அவ்வாறு ஆக்குகிறேன். ஒவ்வொரு வாசகமும் நூறாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமதிமிக்கவை. பாரதம் மிகவும் ஏழ்மையானதாகி விட்டது. வேறு எந்த இடமும் அவ்வாறு ஏழ்மை அடையவில்லை. சிலர் செல்வந்தர்கள், ஆனால் அரசாங்கமோ கடன்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கடன்களைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் பல்வேறு வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர். ஏழை, அநாதரவான பாரத அரசாங்கம் அனைத்தையும் மறந்து விட்டது. அதிபதிகளாகவும், பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாகவும் இருந்தவர்கள் இப்பொழுது பூஜிப்பவர்கள் ஆகிவிட்டனர். நூங்கள் நிச்சயமாக உலக அதிபதிகளாகிய, தேவர்களாக இருந்தீர்கள் என்பதை இப்பொழுது புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். இந்நேரத்தில் நூங்கள் பிராமண குல இரத்தினங்களாகிய, கடவுளின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். நூங்கள் தேவ குலத்திற்குள் செல்ல வேண்டும். பின்னர் நூங்கள் சத்திரிய, வைசிய, சூத்திர குலங்களினூடாகச் செல்வீர்கள். பின்னர் நூங்கள் மூண்டும் பிராமணர்கள் ஆகுவீர்கள். நூங்கள் “ஹம்சோ” என்பதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் “ஆத்மாவாகிய நானே பரமாத்மா” எனக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் படகையே மூழ்கடித்து விட்டார்கள். சுவர்க்கம் எங்கே இருக்கின்றது என்பதையேனும் மனிதர்கள் அறியார்கள். அவர்கள் இன்னார் சுவர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் என்றோ அல்லது ஒளியானது ஒளிக்குள் இரண்டறக் கலந்துவிட்டது என்றோ கூறுகிறார்கள். அவர்கள் ஆத்மாக்களை அழியக்கூடியதாக ஆக்கியுள்ளார்கள். அவர்களின் புத்தி முட்டாற்றதமானவை. இவ்விதமாகவே நாடகம் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. யுத்தம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது அவர்கள் விரக்தியில் கதறி அழுவார்கள். பிராமணக் குழந்தைகளாகிய நூங்களே அக்காட்சிகளைப் பார்ப்பீர்கள். உங்களிலும் உறுதியானவர்களாலும், சேவாதாரிக் குழந்தைகளாலும் மாத்திரமே அக்காட்சிகளை அவதானிக்க முடியும். மலைகளிலிருந்து காட்சிகள் காணப்படும். விநாசம்

இடம்பெறுவதையும், எங்கும் தீப்பற்றி எரிவதையும், அடைமழை பொழிவதையும், அவர்களால் எத்தகைய தானியத்தையும் பெற முடியாதிருப்பதையும் நூங்கள் ஒரு நாடகத்தில் பார்த்திருக்கக்கூடும். சங்கரர் தனது கண்ணைத் திறக்கும்பொழுது விநாசம் நடைபெறுகின்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. அது வெறுமனே ஒரு கூற்றாகும். கண்ணைத் திறத்தல் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. இது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. தந்தை வந்து உலகைப் புதியதாக்குகின்றார். உலகம் இப்பொழுதே மாற்றப்படுகின்றது. நூங்கள் புதிய உலகிற்கான முயற்சியைச் செய்தபொழுதும் மாயை மிகவும் சக்திவாய்ந்தவளாக உள்ளாள். ஆத்மாக்கள் அத்தகையதொரு தந்தைக்குரியவராக இருந்த பின்னர், அவரை விட்டு விலகிச் செல்கிறார்கள்! அவர்கள் விலகிச் சென்று, அவரை அவதூறு செய்கிறார்கள். மிகச்சிறந்த குழந்தைகளாக இருந்தவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லை. எவருக்காவது ஓர் அன்பிற்கினிய தந்தையோ அல்லது அன்பிற்கினிய கணவனோ இருப்பின், அவர் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு வாரமும் அவருக்குக் கடிதம் எழுதுவார். ஒரு குழந்தை தன் தந்தைக்குத் தனது நலம் பற்றிய ஒரு கடிதத்தை எழுதுவார். எவ்வாறாயினும் சிலர் இங்கிருந்து விலகிச் செல்வதும் பொழுது, மாயை அவர்களின் மூக்கைப் பிடிக்கிறாள். மாயை ஏழைகளை அன்றி, செல்வந்தர்களையே பலத்த விசையுடன் அறைகின்றாள். பாபா, எப்பெயர்களையும் குறிப்பிட மாட்டார். அவர்கள் பார்த்தாவிடம் வந்து அதிகளவு சேவை செய்கிறார்கள், ஆனால் சிலர் எதனையாவது அவர்களுக்குக் கூறும்பொழுது, அவர்கள் சந்தேகத்தை வளர்த்துக் கொண்டு விலகிச் சென்று விடுகிறார்கள். அவர்கள் கடிதம் எழுதுவதோ, வகுப்புக்குச் செல்வதோ இல்லை, அவர்கள் முடிவடைந்து விடுகின்றார்கள். ஒரு குழந்தை கருப்பையில் தண்டனை பெறும்பொழுது அவர் கூறுகிறார்: 'நான் மூண்டும் ஒருபொழுதும் ஒரு சிறைப் பறவை ஆகமாட்டேன்;;; என்னை வெளியே விடுங்கள்!' பின்னர் அவர் வெளியே வந்ததும் தீய சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டு மூண்டும் முன்னர் இருந்ததைப் போன்று ஆகுகின்றார். அவ்வாறே, இங்கிருந்து அவர்கள் ஷூ செல்லும்பொழுது, அவர்கள் முடிவடைவதுடன், தாங்கள் இங்கு கேட்டுள்ள விடயங்களையும் விட்டுச் செல்கிறார்கள். இங்கு அதிகளவு மகிழ்ச்சி உள்ளது. இங்கு நண்பர், உறவினர் போன்றோர் இல்லை. எவ்வாறாயினும் அவர்கள் திரும்பவும் தங்கள் சூத்திர குலத்திற்குள் செல்லும் பொழுது மாயை அவர்களை இழுத்துச் சென்று விடுகின்றாள். மாயையே, நான் நினைவு செய்வதையே மறக்கச் செய்யுமளவுக்கு நூ மிகவும் சக்திவாய்ந்தவள்! ஞானமும் மறக்கப்பட்டு விட்டது. அதே தந்தையே இப்பொழுது ஆசிரியர் ரூபத்தில் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். மனிதர்கள் கடவுளை தர்மராஜ் ஆகக் கருதுகிறார்கள். கடவுளே துன்பத்தையும், சந்தோஷத்தையும் கொடுப்பதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். துன்பம் என்றால் தண்டனை என்று அர்த்தம். தந்தை கூறுகிறார்: நான் துன்பத்தைக் கொடுப்பதில்லை. முதலாவதாக, இராவணனே உங்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றான், இரண்டாவதாக, கருப்பை என்ற சிறையில் தர்மராஜ் உங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கின்றார். நூங்கள் செய்துள்ள பாவங்கள் அனைத்தினதும் ஒரு காட்சியை அவர் உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். சக்திய யுகத்தில் கருப்பை ஒரு மாளிகை போன்றிருக்கும் அல்லது அதனைப் பாற்கடல் என்றும் அழைக்க முடியும். கிருஷ்ணர் பாற்கடலில் அதிகளவு மகிழ்ச்சியுடன் பெருவிரலைச் சூப்பியவாறு அரச இலையில் அமர்ந்திருப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளார். அது கருப்பை என்ற கடலைக் குறிக்கின்றது. துவாபர, கலியுகங்களில் கருப்பை, ஓர் ஆத்மா தனது பாவங்களுக்கான அதிகளவு தண்டனையை அனுபவம் செய்கின்ற, ஒரு சிறை போன்றதாகும். அது மாயையின் இராச்சியமாகும். 63 பிறவிகளுக்கு ஆத்மாக்கள், சிறை போன்ற கருப்பைக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும், 21 பிறவிகளுக்கு அவர்கள் மாளிகை போன்ற கருப்பையில் பெருமளவு சௌகரியத்துடன் வாழ்கின்றார்கள். துன்பத்தில், கதறியழும் அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பாவங்கள் எதுவும் இருக்காது. தந்தையும் ஆசிரியரும், சற்குருஷமானவரே இதனை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். நூங்களும் மூடர்களாக (புத்து) இருந்தார்கள் என்பதையும், இப்பொழுது விவேகிகள் ஆகுகிறார்கள் என்பதையும் புரிந்துகொள்கிறார்கள். மனிதர்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகிறார்கள், பின்னர், தந்தை அவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்கு ஒருமுறை மாத்திரமே வருகின்றார். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள் ஆகியுள்ளார்கள். அவர்கள் சக்கரத்தின் அர்த்தத்தை அறியார்கள். பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு யுத்தம் இடம்பெற்றது எனவும், கிருஷ்ணர் அனைத்தையும் அழிப்பதற்கு ஒரு சக்கரத்தைச் சுழற்றினார் என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். பல கட்டுக்கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன, ஆனால் அவ்வாறு எதுவும் நிகழவில்லை.

நாங்கள் உலகச் சக்கரத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைப் பெற்றுள்ளோம். சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள் ஆகுவதால், நூங்கள் முழு உலகினதும் அதிபதிகளாகிய, சச்சரவர்த்திகளும் சக்கரவர்த்தினிகளும் ஆகுகிறார்கள். அங்கு பிரஜைகளும் அதிபதிகளே. தாங்களும் பாரதத்தின் அதிபதிகளே எனப் பிரஜைகளும் கூறுகிறார்கள். அரசரும் அரசியும் எவ்வாறோ பிரஜைகளும் அவ்வாறே உள்ளார்கள். எவ்வாறாயினும் அரசருக்கும், பிரஜைகளுக்கும் இடையில் ஒரு வேறுபாடு உள்ளது. நூங்கள் எவ்வளவுக்குக் கற்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து இப்பொழுது அனைத்தும் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது. அச்சா.

தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையானவர்களாக மாறுகின்ற குழந்தைகளுக்குத் தூய்மையற்ற ஆத்மாக்களைத் தூய ஆத்மாக்களாக மாற்றுகின்ற தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. இனிய ஷீட்டிற்குச் செல்வதற்கு, மிக, மிக இனிமையானவர்கள் ஆகுங்கள். ஒருபொழுதும் தயை சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்களாகித் தந்தையை மறந்து விடாதீர்கள். ஒருபொழுதும் எச் சந்தேகங்களையும் உருவாக்காதீர்கள்.
2. விநாசத்தின் இறுதிக் காட்சிகளை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருப்பதற்கு, ஓர் உறுதியான பிராமணராகவும், சேவாதாரியாகவும் ஆகுங்கள். தந்தைக்கு உரியவராகிய பின்னர் அவரை அவதூறு செய்யாதீர்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் உங்கள் மனம், வார்த்தைகள், செயல்கள் மூலம் ஒரேநேரத்தில் சேவை செய்வதால், வெற்றி நிறைந்தவர்கள் ஆகுவீர்களாக.

நூங்கள் எந்த இடத்திலாவது சேவை செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுது, அனைத்து விதமான சேவைகளையும் ஒரேநேரத்தில் செய்யுங்கள். உங்கள் மனதில் நல்லாசிகளைக் கொண்டிருங்கள். தந்தையுடன் ஓர் உறவுமுறையை உருவாக்குவதற்கு, மேன்மையான வார்த்தைகளும் நல்லாசிகளும் இருக்கட்டும். உங்கள் உறவுமுறைகளிலும் தொடர்புகளிலும் உங்கள் அன்பும் அமைதியும் எனும் ரூபத்தின் மூலம் பிறரைக் கவருங்கள். இவ்விதமாக அனைத்து வகையான சேவைகளையும் ஒரேநேரத்தில் செய்வதால், நூங்கள் வெற்றி நிறைந்தவர்கள் ஆகுவீர்கள். சேவையின் ஒவ்வோர் அடியிலும் வெற்றியானது அமிழ்ந்துள்ளது. இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தொடர்ந்தும் சேவை செய்யுங்கள்.

சுலோகம்: தூய எண்ணங்களை உங்கள் வாழ்வின் பெறுமதிமிக்க பொக்கிஷம் ஆக்குங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கும் பிறருக்கும் நன்மையளிக்கும் எண்ணங்கள் மாத்திரமே தோன்றும்.

---ஓம் சாந்தி---